

*De gewone dingen in het leven,
de dagelijkse dingen die we samen deden
waren de mooiste momenten in haar leven.*

In liefdevolle herinnering

Anita Tielemans - Bekekers

Geboren op 7 oktober 1961 aan het Hospesstraatje te Boerdonk
en aldaar overleden op 6 april 2020

Lieve vrouw van Adrie Tielemans

Zorgzame moeder van
Frank & Nadie
Ruud †
Ilse & Ronald

De afscheidsdienst vindt in besloten kring plaats op zaterdag 11 april om 13.30 uur in de parochiekerk H. Servatius in Boerdonk. Daarna brengen we Anita naar de begraafplaats in Boekel, waar ze zal worden begraven samen met Ruud. Het is voor ons bijzonder dat zowel de begrafenis van Anita, net als de begrafenis van Ruud 28 jaar geleden, plaatsvindt op Paaszaterdag.

Wil je er toch voor ons kunnen zijn en Anita een laatste groet brengen? Dan ben je welkom om aan te sluiten bij de erehaag die gevormd wordt van de kerk in de richting van Boekel. Deze erehaag zal naar verwachting rond 14.15 uur opgesteld worden.

Hospesstraatje 2, 5469 NB Boerdonk

*"De mooiste dag uit mijn leven,
is de dag dat ik je leerde kennen"*

Ad

*"Mama, wat ben ik trots dat je
mijn moeder bent en wat zal ik
jouw liefde missen"*

Frank
Nadie

*"Mama, ooit hoop ik net zo'n
moeder te worden als jij"*

Ilse
Ronald

Anita

Gehaaid
 Steun
 IJdel
Mama
 Bezorgd
 Lief
 Zus
 Wilskracht
 Dealen
 Liefde
Zorgzaam
 Eerlijk
 Opgeruimd
 Respect
Lieve vrouw
 Dapper
 Behulpzaam
 Verzorgd
Attent
 Trots
Netjes
 Bewondering
 Verdriet

Het is lastig om op dit moment alle mooie momenten in haar leven op te halen. De laatste vierehalf jaar heeft vooral angst en onzekerheid de boventoon gevoerd. We hebben zoveel heftige dingen meegemaakt dat gedachten telkens afdwalen naar die gebeurtenissen. Dat zou eigenlijk niet moeten zijn, maar dat gaat vanzelf.

Maar mede daardoor denken we dat de gewone dingen in het leven, de dagelijkse dingen, juist de mooiste momenten in haar leven waren. In of om het huis bezig zijn met schoonmaken, met de bloemen en planten. Alles in het gareel brengen, samen naar De Biezen gaan was voor haar een uitje. En als in de tuin alles klaar was, ging ze rustig genieten van hoe alles erbij lag.

Ook voor zichzelf gold dat en hier nam ze alle tijd voor. Het was belangrijk dat ze er goed uitzag. Typerend voor haar ijdelheid was dat bij iedere kuur, behandeling of medische ingreep steevast haar eerste vragen waren: "Wat zijn de bijwerkingen en hoe ga ik eruit zien?"

Zelfs tijdens haar werk als verzorgende had ze die instelling. Ze liet zich niet opjagen en ze probeerde er voor de mensen te zijn. Niet effe vlug, vlug, en dan wegwezen. Ook even een praatje maken, gordijnen recht hangen, kleren op een stapeltje, dekens op het bed strak trekken. Je moet er voor de mensen zijn vond ze. Daarom had ze ook zo'n hekel aan al dat administratieve gedoe. "Laat mij maar werken."

In haar rol van moeder kwam dit ook naar voren. Ze was er altijd en onvoorwaardelijk voor haar kinderen. Na het verlies van Ruud is dit alleen maar versterkt en dat gold ook voor haar bezorgdheid. Ze had voelsprietten om aan te voelen hoe het met haar kinderen en met Ad ging. Ze vond het belangrijk dat het goed met ons ging en kon hier van genieten. Dat ze ons niet meer kan volgen, gaat ze het meeste missen. En wij gaan missen dat we die bijzondere, maar zeker ook die kleine dingen, niet meer samen kunnen delen.

De mooiste momenten waren voor haar de gewone dingen in het leven, waar men zo makkelijk aan voorbij gaat.

Om zoveel mogelijk herinneringen aan Anita te verzamelen is er ook een online herdenkingspagina gemaakt: www.mariskavanvlietuitvaartzorg.nl/memori. Willen jullie daar een herinnering aan Anita met ons delen?

